

АПОШНЯЕ КАХАННЕ

Яшчэ агеньчык тлее, разгараецца,
Яшчэ з сырою цемрай ён змагаецца...
Над восеньскай калючай, шэрай пожняю
Кружляй, каханне золкае, апошняе!

Кружляй хоць матыльком, пакуль ён з крыламі,
Бо журавы і лебедзі – у выраі!
Калі ж яны кружыліся над нівамі –
Мы не хацелі стаць тады шчаслівымі...

ПРЫПЕЎ:

Ляці, наш матылёк апошняга кахання,
Да самых маразоў лунай здалёк
Над нашымі самотамі,
 над нашымі спатканнямі,
Апошняга кахання матылёк!

Сумую я, сумуеш ты па лецейку,
Па кветках палявых і па букеціку...
Над восенню запозненай і шэраю
Кружляй, наша каханне непамерлае!

Яшчэ агеньчык тлее, разгараецца,
Яшчэ з сырою цемрай ён змагаецца...
Над восеньскай калючай, шэрай пожняю
Кружляй, каханне золкае, апошняе!

ПРЫПЕЎ.